

NTFR 2016/1913 PKV: forfaitaire vergoeding hoorzitting gematigd omdat die de in redelijkheid te maken kosten ver overtreft

Rechtbank Den Haag 01 april 2016, nr. 15/7995 en 15/7996 en 15/7997

Belastingjaar/tijdvak	2015	Brondocument
Trefwoorden	beroepsmatig verleende rechtsbijstand, bijzondere omstandigheden, no cure no pay, proceskostenvergoeding, samenhangende zaken	
Wetsartikelen	BPB-art. 2 Awb-art. 7:15 Awb-art. 7:15 BPB-art. 2	
Auteur	Mr. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma	
ECLI	ECLI:NL:RBDHA:2016:6281	

Samenvatting

De heffingsambtenaar heeft tijdens een ongeveer vier uur durende gecombineerde hoorzitting de bezwaren van één gemachtigde, namens vijftien belastingplichtigen, ter zake van 61 WOZ-objecten behandeld. De inspecteur heeft voor belanghebbende het bedrag aan proceskostenvergoeding voor het verschijnen op de hoorzitting op € 22,18 vastgesteld. In beroep is in geschil of de inspecteur terecht is afgeweken van de forfaitaire regeling.

Onder verwijzing naar de nota van toelichting bij het BPB, HR 8 april 2011, nr. 10/00652, NTFR 2011/792, HR 9 oktober 2015, nr. 14/04108, NTFR 2015/2881, en HR 25 september 2015, nr. 14/04107, NTFR 2015/2635, overweegt de rechtbank dat afwijken van de forfaitaire regeling wegens bijzondere omstandigheden terughoudend moet worden toegepast, dat voor afwijken aanleiding is als het voor elke individuele zaak vasthouden aan de forfaitaire regeling leidt tot een vergoeding die de in redelijkheid gemaakte kosten ver overtreft en dat vergoedingen op grond van het BPB het karakter hebben van een tegemoetkoming in de werkelijke kosten. De vraag of sprake is van een bijzondere omstandigheid kan volgens de rechtbank per proceshandeling worden beoordeeld. De rechtbank berekent dat de totale kostenvergoeding voor het bijwonen van de hoorzitting op € 2.440 zou uitkomen. Vervolgens berekent de rechtbank het uurtarief dat uitgaande van de forfaitaire vergoeding door de gemachtigde zou zijn genoten voor de door hem verrichte werkzaamheden met betrekking tot de hoorzitting. De rechtbank rekent uit dat bijna 8 uur aan werkzaamheden zijn verricht met betrekking tot de hoorzitting. Dat leidt tot een tarief van € 315 (incl. btw) per uur. Bij de beoordeling of de forfaitaire vergoeding de in redelijkheid gemaakte kosten ver overtreft kiest de rechtbank er voor 'de in redelijkheid gemaakte kosten' te bepalen op € 250 per uur, omdat in dit geval bijstand is verleend op basis van no cure, no pay. De forfaitaire vergoeding overtreft dus ver de in redelijkheid te maken kosten. Daarom matigt de rechtbank de kostenvergoeding voor het bijwonen van de hoorzitting tot € 200 per uur. De totale vergoeding voor de hoorzitting bedraagt daardoor € 160 per zaak. Met betrekking tot het subsidiaire standpunt van de inspecteur oordeelt de rechtbank dat in de bezwaarfase géén sprake is van samenhangende zaken in de zin van art. 3 BPB.

(Beroepen gegrond.)

Commentaar

Evenals Hof Arnhem-Leeuwarden eerder dit jaar (26 januari 2016, nr. 15/00914, NTFR 2016/818) oordeelt de rechtbank in deze zaak dat onder bijzondere omstandigheden van het forfait voor de proceskostenvergoeding kan worden afgeweken, als toepassing van het forfait zou leiden tot een vergoeding die de in redelijkheid te maken kosten ver overtreft. De wijze van matiging, door het omgerekende gemiddelde uurtarief te matigen tot € 250 c.q. € 200, doet denken aan de wijze waarop de vergoeding voor 'in redelijkheid gemaakte kosten' bij wijspraak of sepot ex art. 591a Sv in strafzaken wordt vastgesteld.

Het oordeel van de rechtbank, onder verwijzing naar de bedoeling van de forfaitaire regeling, kan ook in een spiegelbeeldige situatie worden toegepast. In de nota van toelichting bij het BPB wordt opgemerkt dat 'in uitzonderlijke omstandigheden strikte toepassing van deze regeling onrechtvaardig [kan] uitpakken. Daarom is bepaald dat de rechter in bijzondere omstandigheden de volgens het Besluit berekende vergoeding – overigens zonder af te doen aan het karakter van een tegemoetkoming in de daadwerkelijke kosten – kan verlagen of verhogen' (Stb. 1993/763, p. 10-11).

De gedachte achter het forfait is een 'tegemoetkoming in de daadwerkelijke kosten' gelet waarop de vergoeding naar beneden (zoals in deze zaak) of naar boven kan worden bijgesteld. HR 20 februari 1998, nr. 16.474, BNB 1998/207, onder de pre-BPB situatie illustreert het uitgangspunt dat de schade voor het (achteraf) onjuiste besluit niet voor rekening van de individuele burger dient te komen. Uiteraard is integrale vergoeding van de gemaakte kosten voor rechtsbijstand juist niet de bedoeling achter invoering van de forfaitaire regeling. Onder omstandigheden kan het oordeel echter – spiegelbeeldig aan deze zaak – luiden dat de redelijkerwijs te maken kosten de proceskostenvergoeding op basis van het forfait ver overtreft, zodat de vergoeding naar boven dient te worden bijgesteld.

[1] Vanessa Huygen van Dyck-Jagersma is verbonden aan Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2016-1913>

Datum: 27-9-2016 10:40:49

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.